

Teksten

Lamentación 1ª Miércoles Sancto

Incipit Lamentitio Jeremie prophete.

Aleph.

Quomodo sedet sola
civitas plena populo!
Facta est quasi vidua
domina gentium;
princeps provinciarum
facta est sub tributo.

Beth.

Plorans ploravit in nocte,
et lacrimæ ejus in maxillis ejus:
non est qui consoletur eam,
et omnibus caris ejus;
omnes amisi ejus spreverunt eam,
et facti sunt ei inimisi.

Jerusalem, Jerusalem,
convertere ad Dominum Deum tuum.

Hier begint de klaagzang van de profeet Jeremia.

Ach, hoe eenzaam zit zij neer,
de eens zo levendige stad.
Een weduwe is ze geworden,
zij die groot was onder de volken,
de vorstin van de gewesten
is tot slavernij vervallen.

Heel de nacht weent zij,
haar wangen zijn nat van tranen.
Er is niemand die haar troost,
niemand van haar vele minnaars;
geen vriend bleef haar trouw,
allen zijn haar vijandig gezind.

Jeruzalem, Jeruzalem,
bekeer u tot de Heer uw God.

Lamentación 2ª Miércoles

Vau.

Et egressus est a filia Sion
omnis decor ejus;
facti sunt principes ejus velut arietes
non invenientes pascua,
et abierunt absque fortitudine
ante faciem subsequentis.

Heth.

Peccatum peccavit Jerusalem,
propterea instabilis facta est;
omnes qui glorificabant eam spreverunt
illam, quia viderunt ignominiam ejus:
ipsa autem gemens conversa est retrorsum.

Teth.

Sordes ejus in pedibus ejus,
nec recordata est finis sui;
deposita est vehementer,
non habens consolatorem.
Vide, Domine, afflictionem meam,
quoniam erectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem,
convertere ad Dominum Deum tuum.

Sion heeft al haar glans verloren.
Haar leiders zijn als herten
die geen weidegrond meer vinden.
Ze zijn gevlucht,
van al hun kracht beroofd,
voor hun vervolgers uit.

Haar zware zonden maakten Jeruzalem
tot een voorwerp van spot;
wie haar eerden, verachten haar,
nu ze haar naaktheid zien.
En zij, zij kreunt en zucht en wendt zich af.

Haar onreinheid kleeft
aan de zoom van haar kleed.
Dit einde had ze niet voorzien.
Ontstellend diep is zij gezonken,
er is niemand die haar troost.
Heer, zie toch mijn nood, zie hoe de vijand
zich verheft.
Jeruzalem, Jeruzalem,
bekeer u tot de Heer uw God.

In monte Oliveti

In monte Oliveti oravit ad patrem:
Pater, si fieri potest transeat a me calix iste.
Spiritus quidem promptus est caro autem
infirmata. Fiat voluntas tua.

Vigilate et orate ut non intreris in
tentationem.

Tristis est anima mea

Tristis est anima mea usque ad mortem:
sustinete hic et vigilate mecum:
nunc videbitis turbam quæ circumdabit me:
Vos fugam capietis
et ego vadam immolari pro vobis.

Ecce appropinquat hora
et Filius hominis tradetur
in manus peccatoribus.

Ecce vidimus eum

Ecce vidimus eum
non habentem speciem,
neque decorem:
aspectus ejus in eo non est:
hic peccata nostra portavit,
et pro nobis dolet:
ipse autem vulneratus est
propter iniquitates nostras:
Cujus livore sanati sumus.

Vere languores nostros ipse tulit,
et dolores nostros ipse portavit.

Op de Olijfberg bad hij tot de Vader:
Vader, indien het mogelijk is, laat deze
beker aan mij voorbij gaan. De geest is wel
gewillig, maar het vlees is zwak. Uw wil
geschiede.
Waakt en bidt, opdat gij niet in de verleiding
komt.

Mijn ziel is dodelijk bedroefd;
blijf hier met mij waken.
Weldra zien jullie de menigte
die mij zal omringen. Jullie zullen vluchten,
en ik zal mijzelf voor u offeren.

Het ogenblik is nabij
waarop de Mensenzoon
wordt uitgeleverd aan zondaars.

Zie, wij zagen hem
zonder gedaante
en zonder schoonheid.
Zijn uiterlijk was in hem verloren gegaan.
Hij heeft onze zonden gedragen
en lijdt voor ons.
Toch is hij gewond
omwille van onze ongerechtigheden.
Door zijn striemen zijn wij genezen.

Waarlijk, hij heeft onze gebreken gedragen,
en heeft ons verdriet gedragen.

Lamentación 1ª, Jueves Santo

De Lamentatione Jeremie prophete.

Heth.

Cogitavit Dominus dissipare
murum filiæ Sion;
tetendit funiculum suum,
et non avertit manum suam a perditione:
luxitque antemurale,
et murus pariter dissipatus est.

Jod

Sederunt in terra, conticuerunt
senes filiæ Sion;
consperserunt cinere capita sua,
accincti sunt ciliciis:
abjecerunt in terram capita sua
virgines Jerusalem.

Jerusalem, Jerusalem,
convertere ad Dominum Deum tuum.

Ane nupaquima suchetaña

Ane Nupaquíma suchetaña,
atîrai itî curucîs,
inti tacubaxio naquis Aîs.

Toopîcataña nauzacîs,
oina pataitaña noxocos,
tacana oino otoro quîsez.

Axcuaiopî!

Aqui ta naqui mo nischequîs,
aqui ta naqui mo nareos,
itacuty Jesus, ñaqui Ais.

Taquînutaña naucipîs,
oina pataitaña nicotaraequis,
ta oi nitaquîcîrîquîs.

Axcuaiopî!

Au nasau icari nitusisty,
dos nestyta nipopesty,
amanaña autooxi.

Au nasau icari nitaarucîsty,
toopicataña nita anîsty,
uquiataña niquîtipîsty.

Axturabopî!

Oboi nomînahiti numasamucu,
anatyta namacaity,
anaty aquîbority.

Uit de klaagzang van de profeet Jeremiae.

De Heer wilde de muur
rondom Sion vernietigen:
hij spande het meetlint,
trok zijn verwoestende hand niet terug,
hij bracht rouw over wallen en muren,
die tezamen bezweken.

De oudsten van Sion
zitten zwijgend op de grond,
met stof op hun hoofd,
gehuuld in een rouwkleed.
De meisjes van Jeruzalem
buigen het hoofd ter aarde.

Jeruzalem, Jeruzalem, bekeer u tot de Heer
uw God.

Ziehier een bedroefde Moeder,
aan de voet van het kruis
waaraan haar zoon genageld is.

Haar hart wordt doorsneden
door dit grote verdriet,
als door een scherp mes

Wat een smart!

Vanaf dat moment haar droefenis,
vanaf dat moment haar geweeklaag
om Jezus, haar Zoon,

Haar ziel sterft
door dit hevig lijden,
door haar grote verdriet.

Wat een smart!

Door de uitputting van zijn lichaam,
van de handen tot de voeten
werd hij helemaal overgeleverd.

Hij gaf zijn kroon op,
doornen staken in zijn hoofd,
hij gaf zijn lichaam.

Die arme!

Vanwege het kwaad dat wij bedreven
moet hij boeten,
voor onze slechtheid.

A naty atacubaxity,
macooty aapi curucís.

Axturabopî!

Y apîqui naqui arecooi,
aunasauty nareocos,
Nipaquîto naqui Ubaî.

Y apîqui naqui sucheoi,
aunasauty icari nisuchequis,
itacu naqui Ai, Jesus.

Oxoos îñemo!

Y apîqui naqui pochenenecoi,
umanene nominahîtoity,
ma naqui Ubaî Jesus.

Y apîqui naqui oñemacai,
acooty, caîmaa ya caboty?
tap'anahato ninahit'oity.

Chemaucopî!

Anene Ypaquî Santa Maria,
ache îñemo nauxoocobo,
misuchezaapaty.

Aaqui ichacu Ipaquî,
ma acuat'îñemo naqui Aîs,
mom oxima zobi îmoty.

Apoquîrui ichacu!

Anene Ypaquî Santa Maria,
itacu nataquîcîrîquî,
itacu nasuhequi.

Aaqui îñemo ii naqui Aîma,
noxima nizoocobo,
mtanu ape nipoquînuncobo.

Apoquîrui ichacu!

Hij is vastgenageld
opdat hij sterve aan het kruis.

Die arme!

Bij het kruis weent zij,
zij ademt al wenend,
de moeder van de Heer.

Zij die daar staat, lijdt,
zij straalt verdriet uit,
in het bijzijn van haar Zoon Jezus.

Ik heb verdriet!

Aan het kruis draagt hij al het kwaad,
draagt hij al onze zonden,
onze Heer Jezus.

Hij houdt moedig vol,
hij stierf, maar waar is hij?
Hiermee wist hij al het kwaad uit.

Hij neemt onze schuld weg!

Moeder van ons, Heilige Maria
ook ik wil uw smart delen,
deel zijn van uw lijden.

Bid voor mij, Moeder,
opdat ik uw Zoon liefheb,
dat ik op goede voet met hem sta.

Heb medelijden met mij!

Ik heb dus een moeder, H. Maria,
door jouw lijden,
door jouw smart.

Vraag voor mij aan uw Zoon
dat hij mij een goede dood schenkt
en gelukzaligheid in de hemel.

Heb medelijden met mij.
[ML]

Con tan tierno llanto

Con tan tierno llanto,
Señora, ¿qué hacéis?
*Dejadlo por Dios,
que estáis muy crüel.
¡Ay, ay ay!*

¡Ay, divina Aurora,
ay de mi! ¿qué haré?
¡Si mis culpas causan
que tanto lloréis!
Dejadlo por Dios...

Triste estáis, Señora,
triste sin querer
detener las perlas
en que os deshacéis.
Dejadlo por Dios...

Bien se que tu llanto
mi precio ha de ser,
que no es poco precio
tal tesoro, a fe.
Dejadlo por Dios...

También yo llorara,
pero fuera hacer
injuria a las ansias
con que me queréis.
Dejadlo por Dios...

Met zulke tedere tranen,
Vrouwe, wat doet u?
*Laat dat, bij God,
Want u bent zeer wreed.
Ach, ach, ach !*

Ach, goddelijke dageraad,
wee mij! Wat zal ik doen,
als u door mijn schuld
zoveel weent.
Laat dat, bij God...

U bent bedroefd, Vrouwe
bedroefd en u wilt
de tranen niet inhouden
waarin u wegsmelt
Laat dat, bij God...

Ik weet heel goed dat uw wenen,
mijn prijs moet zijn
en waarlijk, een dergelijke schat,
is niet de minste prijs.
Laat dat, bij God...

Ik zal ook wenen,
maar zonder afbreuk te doen
aan de passie,
waarmee u mij liefheeft.
Laat dat, bij God...

Lamentación 2ª Miércoles

Vau.
Et egressus est a filia Sion
omnis decor ejus;
facti sunt principes ejus velut arietes
non invenientes pascua,
et abierunt absque fortitudine
ante faciem subsequentis.

Zain.
Recordata est Jerusalem dierum afflictionis
suæ, et prævaricationis, omnium
desiderabilium suorum, quæ habuerat a
diebus antiquis, cum caderet populus ejus in
manu hostili, et non esset auxiliator:
viderunt eam hostes,
et deriserunt sabbata ejus.

Sion heeft al haar glans verloren.
Haar leiders zijn als herten
die geen weidegrond meer vinden.
Ze zijn gevluht,
van al hun kracht beroofd,
voor hun vervolgers uit.

Jeruzalem denkt ten tijde van haar
nood en haar zwerfend bestaan aan alle
kostbaarheden die zij vanouds bezat.
Toen haar volk in handen van de vijand viel,
schoot niemand haar te hulp;
de vijanden die haar zagen,
lachten om haar ondergang.

Teth.

Sordes ejus in pedibus ejus,
nec recordata est finis sui;
deposita est vehementer,
non habens consolatorem.
Vide, Domine, afflictionem meam,
quoniam erectus est inimicus.

Jerusalem, Jerusalem,
convertere ad Dominum Deum tuum.

Lamentación 2ª, Viernes Santo

Lamed.

Matribus suis dixerunt:
‘Ubi est triticum et vinum?’
cum deficerent quasi vulnerati
in plateis civitatis,
cum exhalarent animas suas
in sinu matrum suarum.

Sameth.

Plauserunt super te manibus
omnes transeuntes per viam;
sibilaverunt et moverunt caput suum
super filiam Jerusalem:
‘Hæccine est urbs, dicentes, perfecti
decoris, gaudium universæ terræ?’

Jerusalem, Jerusalem,
convertere ad Dominum Deum tuum.

Lamentación 1ª Miércoles

Incipit Lamentatio Jeremie prophete.

Aleph.

Quomodo sedet sola
civitas plena populo!
Facta est quasi vidua
domina gentium;
princeps provinciarum
facta est sub tributo.

Beth.

Plorans ploravit in nocte,
et lacrimæ ejus in maxillis ejus:
non est qui consoletur eam,
et omnibus caris ejus;
omnes amisi ejus spreverunt eam,
et facti sunt ei inimisi.

Jerusalem, Jerusalem,
convertere ad Dominum Deum tuum.

Haar onreinheid kleeft
aan de zoom van haar kleed.
Dit einde had ze niet voorzien.
Ontstellend diep is zij gezonken,
er is niemand die haar troost.
Heer, zie toch mijn nood, zie hoe de vijand
zich verheft.
Jeruzalem, Jeruzalem,
bekeer u tot de Heer uw God.

Ze blijven hun moeders vragen:
‘Is er geen brood en wijn?’
versmachtend op de pleinen van de stad,
als gewonden op het slagveld;
in de armen van hun moeders
stroomt het leven uit hen weg.

Allen die voorbijgaan
wringen de handen als ze jou zien;
ze sissen van afschuw, schudden meewarig
het hoofd over Jeruzalem:
‘Is dit nu die stad, volmaakt van schoonheid,
vreugde voor de wereld?’

Jeruzalem, Jeruzalem,
bekeer tot de Heer uw God.

Hier begint de klaagzang van de profeet
Jeremia.

Ach, hoe eenzaam zit zij neer,
de eens zo levendige stad.
Een weduwe is ze geworden,
zij die groot was onder de volken,
de vorstin van de gewesten
is tot slavernij vervallen.

Heel de nacht weent zij,
haar wangen zijn nat van tranen.
Er is niemand die haar troost,
niemand van haar vele minnaars;
geen vriend bleef haar trouw,
allen zijn haar vijandig gezind.

Jeruzalem, Jeruzalem,
bekeer u tot de Heer uw God.